

มาตรฐานวิชาชีพครูและความก้าวหน้าทาง
วิชาชีพ ตาม ว PA
ความสำคัญและกระบวนการพัฒนาหลักสูตร
สถานศึกษา

ดร.สมพร หวานเสร็จ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการศึกษาพิเศษ

“ครู” หมายถึง บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางการ
เรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการ
ต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่า
ปริญญาทั้งรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายถึง บุคคลซึ่ง
ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาภายในเขตพื้นที่
การศึกษา และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน
และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งรัฐและเอกชน

“มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา” หมายถึง
ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์
ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ส่งผลให้

1. เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ
2. สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้รับบริการ

มาตรฐานวิชาชีพครู

ประกอบด้วยมาตรฐาน **3 ด้าน** คือ

1. มาตรฐานด้านความรู้และประสบการณ์ใน
วิชาชีพ
2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน
3. มาตรฐานการปฏิบัติตน

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ

วส/๒๕๖๔

๑. ด้านการจัดการเรียนรู้
๒. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้
๓. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

๑. ด้านการจัดการเรียนการสอน (๘ ตัวชี้วัด)

๑. หลักสูตร

๒. แผนการจัดการเรียนรู้

๓. กิจกรรมการเรียนรู้

๔. การสร้างสื่อ/นวัตกรรม

๕. วัดและประเมินผล

๗. จัดบรรยากาศในชั้นเรียน

๖. วิจัย / พัฒนาการเรียนรู้

๘. จัดอบรมคุณธรรม / จริยธรรม

๒. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ (๔ ตัวชี้วัด)

ในชั้นเรียน

๑. จัดทำข้อมูลสารสนเทศ (คะแนน/ข้อมูลชั้นเรียน)

๒. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๔. ประสานร่วมมือกับผู้ปกครอง / เครือข่าย

นอกชั้นเรียน

๓. ปฏิบัติงานทางวิชาการ / งานอื่นๆ ของสถานศึกษา

๓. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ (๓ ตัวชี้วัด)

๑. พัฒนาตนเอง
อย่างเป็นระบบ

๒. แลกเปลี่ยนเรียนรู้
PLC

ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ

เทคโนโลยี

๓. นำความรู้มาพัฒนา

- การจัดการเรียนรู้
- คุณภาพผู้เรียน
- นวัตกรรม

ระดับการปฏิบัติที่คาดหวังตามตำแหน่งและวิทยฐานะ

วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ

- สร้างการเปลี่ยนแปลง
(Create an Impact)

วิทยฐานะเชี่ยวชาญ

- คิดค้นและปรับเปลี่ยน
(Invent and Transform)

วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

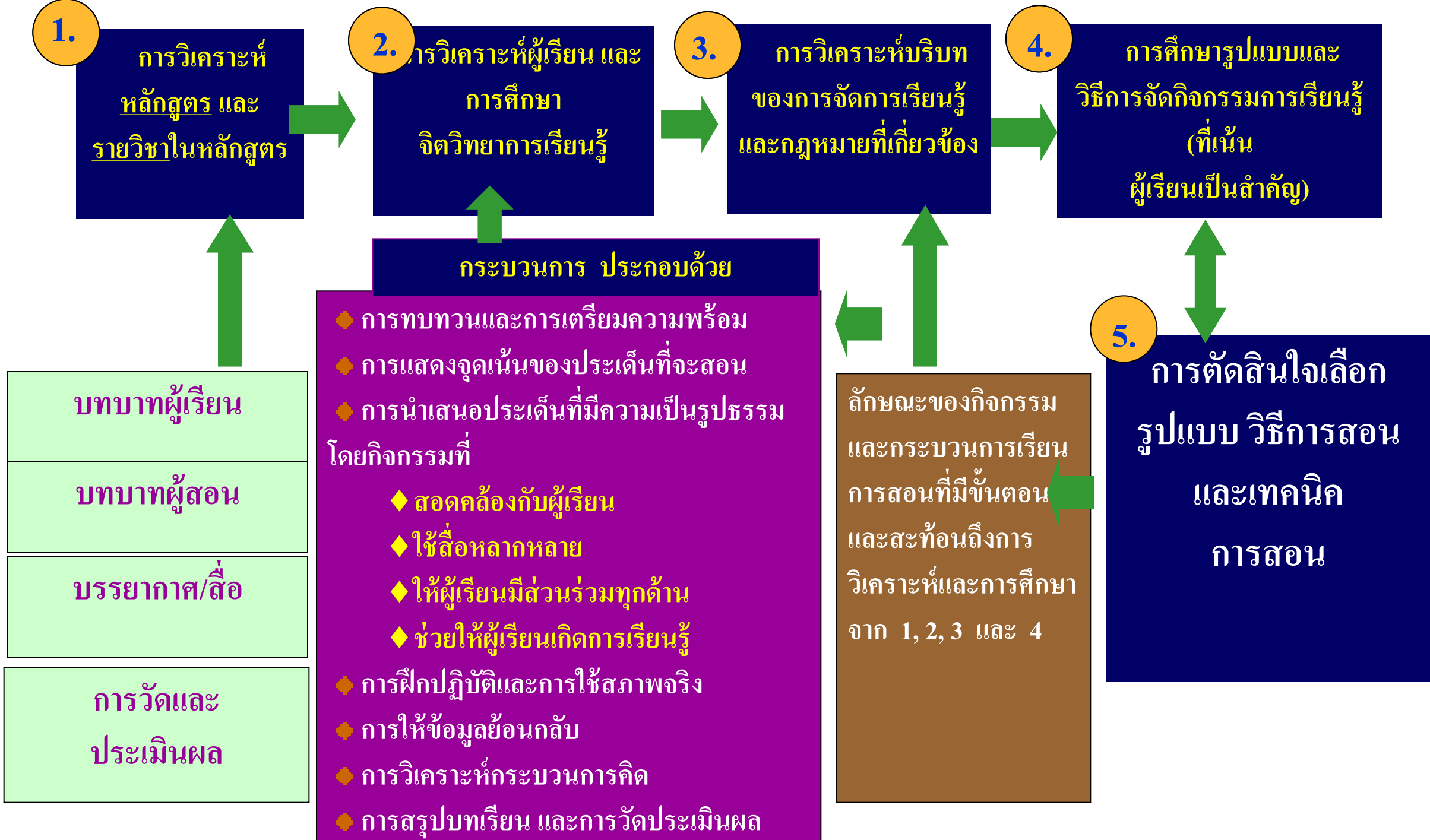
- ริเริ่มพัฒนา
(Originate and Improve)

วิทยฐานะชำนาญการ

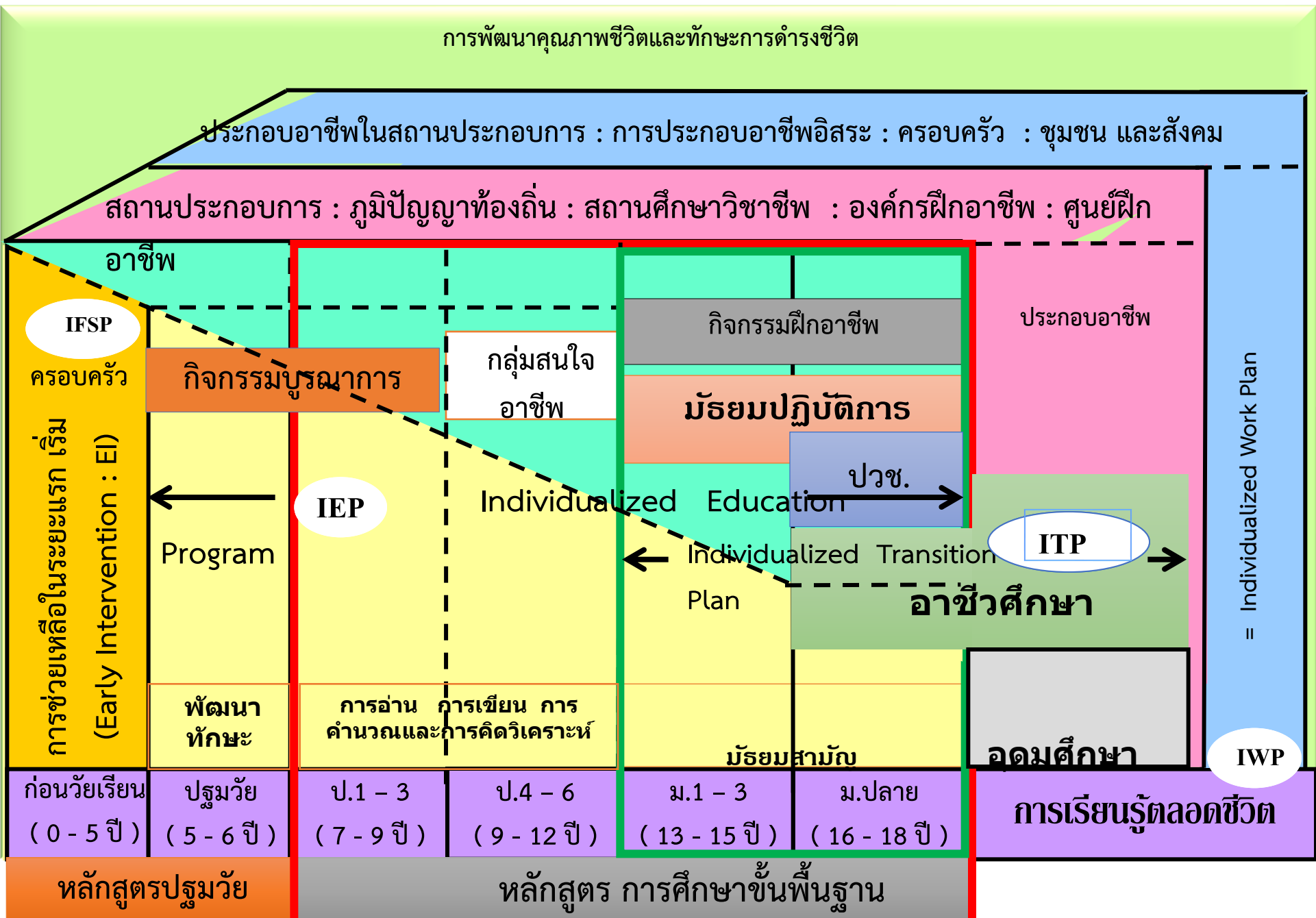
- แก้ไขปัญหา
(Solve the problem)

ตำแหน่งที่ไม่มีวิทยฐานะ

- ปรับประยุกต์
(Apply and Adapt)

รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำ : การศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

หลักสูตร

ความหมายของคำว่า **หลักสูตร** แปลมาจาก คำในภาษาอังกฤษว่า “**curriculum**” ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษาละติน ว่า “**currere**” หมายถึง “**running course**” หรือ เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่ง

- เป็นแผนที่กำหนดในการจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
- เป็นประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้

ความสำคัญของหลักสูตร

เป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา

บรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้

สร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ปลูกฝังพฤติกรรมคุณธรรม จริยธรรม

ให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ

องค์ประกอบที่สำคัญของเอกสารหลักสูตร

การประเมินผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ประเมิน อะไรบ้าง

1. ความสามารถทางวิชาการ

การฟัง พูด อ่าน เขียน คิดคำนวณ

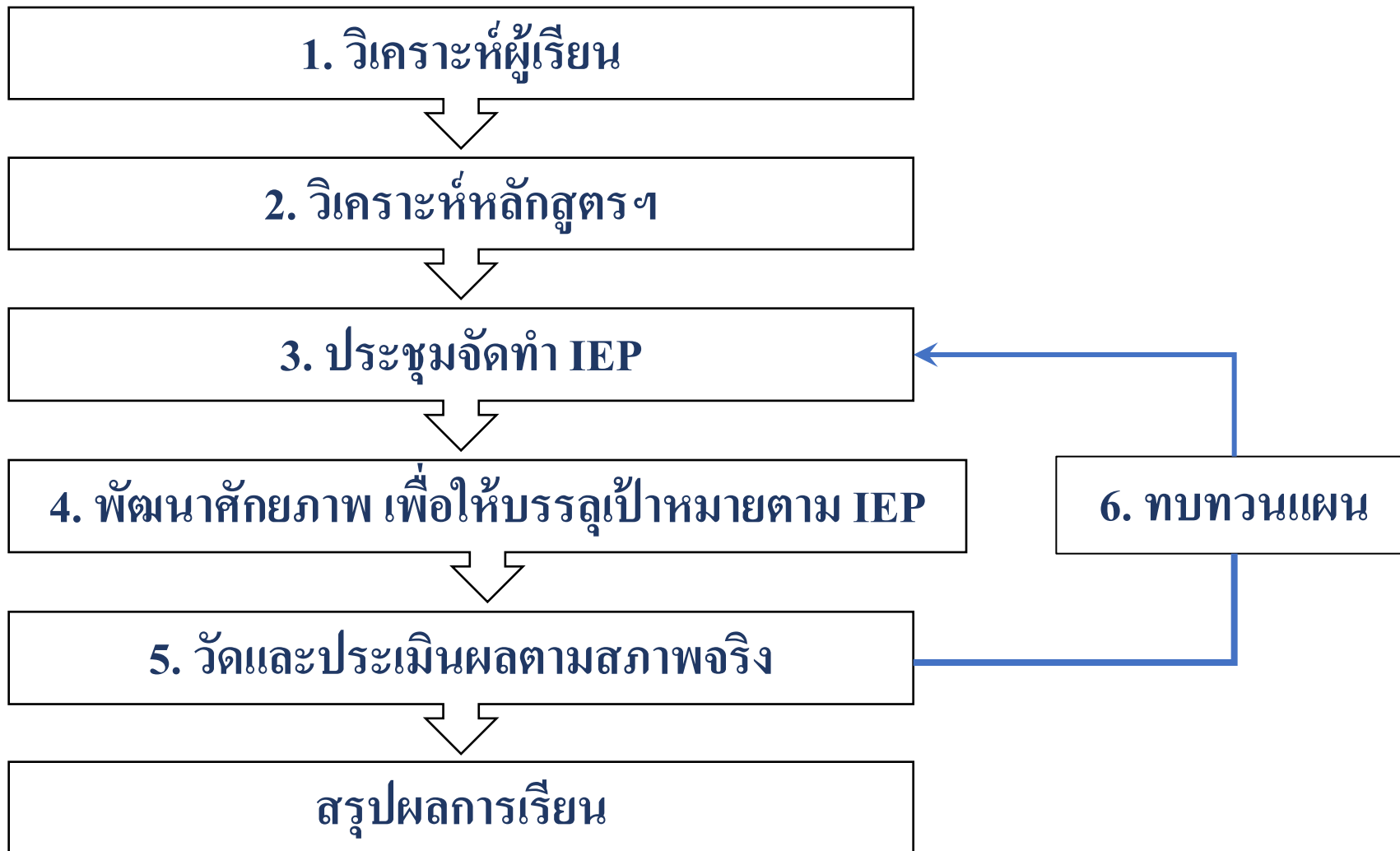
2. พฤติกรรม

การแสดงออกเนื่องจากข้อจำกัดในการบูรณาการการรับรู้ความรู้สึก

ข้อจำกัดในการสื่อสาร

ความต้องการเฉพาะบุคคล

แนวทางการนำหลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับผู้เรียนพิการ ไปใช้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดระดับ

ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และ บทร้อยกรอง	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และ บทร้อยกรอง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง
๒. บอกความหมายของคำ และ ข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ง่ายๆ ได้ถูกต้อง ๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ ข้อความ	๒. อธิบาย ง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว ๒. อธิบาย ความหมายของ คำ และ ข้อความ ที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ เรื่องที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ ข้อความ ที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา	๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความ ที่เป็นโวหาร อย่างหลากหลาย
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่ กำหนด และ ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	๓. อธิบายความหมาย โดยนัยจาก เรื่องที่อ่าน อย่างหลากหลาย	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน
๔. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	๔. ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน	๔. ลำดับเหตุการณ์ และ คาคคเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	๔. แยกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๔. แยกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๔. แยกข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน
๕. คาคคเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน	๕. แสดงความคิดเห็น และ คาคคเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	๕. ระบุเหตุผล โดยระบุเหตุผล ประกอบ	๕. คาคคเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	๕. วิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ใน การดำเนินชีวิต	๕. อธิบายการนำ ความรู้และ ความคิดจาก เรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต
๖. อ่านหนังสือตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และ นำเสนอ เรื่องที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอ และ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๖. สรุปลักษณะ และ ข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำ ไปใช้ในชีวิต ประจำวัน	๖. สรุปลักษณะ และ ข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	๖. อธิบายการนำ ความรู้และ ความคิดจาก เรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต
๗. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์สำคัญที่ มักพบเห็น ในชีวิตประจำวัน	๗. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๗. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอ และ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๗. อ่านหนังสือที่มี คุณค่าตามความ สนใจอย่าง สม่ำเสมอและ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๗. อ่านหนังสือที่มี คุณค่าตาม ความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๗. อธิบายความหมาย ของข้อมูลจาก การอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
๘. มีมารยาทในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน

ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและ รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทย ไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดระดับ

ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ	๑. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรอง	๑. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรอง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและ บทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง
๒. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ และข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ และข้อความที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และ ส่วนจาก เรื่องที่อ่าน	๒. อธิบาย ความหมายของ คำ ประโยค และข้อความ ที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา	๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความ ที่เป็นโวหาร
๓. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่าน	๓. ตั้งคำถามและ ตอบคำถามเชิง เหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่ กำหนด และ ตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน	๓. อธิบายความหมาย โดยนัยจาก เรื่องที่อ่าน	๓. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน
๔. เล่าเรื่องย่อจาก เรื่องที่อ่าน	๔. ระบุใจความสำคัญ และรายละเอียด จากเรื่องที่อ่าน	๔. ลำดับเหตุการณ์ และสาเหตุจาก เรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	๔. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๔. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน	๔. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน
๕. คาดคะเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	๕. แสดงความคิดเห็น และ คาดคะเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน	๕. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่อง ที่อ่านเพื่อนำ ไปใช้ในชีวิต ประจำวัน	๕. คาดคะเน เหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่าน โดยระบุเหตุผล ประกอบ	๕. วิเคราะห์และ แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในการ ดำเนินชีวิต	๕. อธิบายการนำ ความรู้และ ความคิดจาก เรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจ แก้ปัญหาใน การดำเนินชีวิต
๖. อ่านหนังสือตาม ความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอ เรื่องที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๖. อ่านหนังสือตาม ความสนใจอย่าง สม่ำเสมอ และ นำเสนอเรื่อง ที่อ่าน	๖. สรุปความรู้และ ข้อคิดจากเรื่องที่ อ่านเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน	๖. อ่านงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และ ปฏิบัติตาม	๖. อ่านงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและ ปฏิบัติตาม
๗. บอกความหมายของเครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ สำคัญที่ มักพบเห็น ในชีวิตประจำวัน	๗. อ่านข้อเขียน เชิงอธิบาย และ ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ	๗. อ่านข้อเขียน เชิงอธิบายและ ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ	๗. อ่านหนังสือที่มี คุณค่าตามความ สนใจอย่าง สม่ำเสมอและ แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๗. อ่านหนังสือที่มี คุณค่าตาม ความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน	๗. อธิบายความหมาย ของข้อมูลจาก การอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน	๘. มีมารยาท ในการอ่าน			

นักเรียนทั่วไป

เรียนให้ครบทุกตัวชี้วัด

โดยครูประจำวิชาเลือกสอนเฉลี่ยตัวชี้วัด

ในแต่ละภาคการศึกษา เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

มีตัวชี้วัดในมาตรฐาน ท 1.1 ทั้งหมด 7 ตัวชี้วัด

ครูอาจจะสอน 4 ตัวชี้วัดในภาคเรียนที่ 1

และสอนอีก 3 ตัวชี้วัดในภาคเรียนที่ 2

นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ครูเลือกตัวชี้วัดตามชั้นปีที่เหมาะสม

กับระดับความสามารถปัจจุบันของนักเรียนมาสอน

พร้อมทั้งมีการปรับวิธีการ เกณฑ์การวัดและประเมินผล

รวมถึงให้สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ

ที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนได้ตามตัวชี้วัด

ควรกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ
ให้วางแผนให้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หากในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด
นักเรียนสามารถเรียนตามมาตรฐานและตัวชี้วัดได้ครบทุกข้อ
เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ให้ครูวางแผนและกำหนดวิธีการประเมินผลตามเกณฑ์ทั่วไป

หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

วิเคราะห์หลักสูตรฯ
พิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร
มาตรฐาน ตัวบ่งชี้
สภาพที่พึงประสงค์ ฯลฯ

วิเคราะห์ผู้เรียน จาก

- ข้อมูลและผลการเรียนรู้เดิมที่มี
- ใช้แบบประเมินความสามารถพื้นฐานตามพัฒนาการ
- ใช้แบบประเมินเฉพาะของแต่ละสาขาชีพ ฯลฯ
- ข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ เช่น ข้อมูลทางการแพทย์ สิ่งอำนวยความสะดวก

ประชุมจัดทำ IEP วางแผนการพัฒนาโดยคำนึงความครอบคลุมรอบหลักสูตรฯ
ระบุ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ฯ

ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

พัฒนาศักยภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตาม IEP โดย
จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งที่สถานศึกษาและที่บ้าน ใช้เทคนิคการสอน สื่อ บริการ ฯลฯ

วัดและประเมินผลตามสภาพจริง

หลักการ

- แนวคิดของการจัดทำหลักสูตร
- เป็นแนวทางการกำหนด องค์ประกอบอื่น ๆ ให้สอดคล้องตลอดแนว และอยู่ภายใต้หลักการเดียวกัน
- วิเคราะห์ข้อมูล สารสนเทศ ประวัติศาสตร์ ปรัชญา สังคมวิทยา จิตวิทยา
- สิ่งที่คาดหวังให้เกิดกับผู้เรียน
- เป็นแนวทางในการกำหนดมวลประสบการณ์ อะไร อย่างไร
- วิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคต กำหนดอย่างครอบคลุม
- ตอบสนองความต้องการทุกฝ่าย
- เป็นแนวทางการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ

โครงสร้าง

- แสดงให้เห็นองค์ประกอบและมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้ผู้เรียนรวมทั้งระยะเวลาในการเรียนรู้
- เปรียบเสมือนพิมพ์เขียว

แนวดำเนินการ

กระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ สำหรับเด็กพิเศษ นำไปกำหนดในการวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

การวัดผลประเมินผล

- แนวทางการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ
- แสดงพัฒนาการของผู้เรียน
- นำไปปรับปรุง พัฒนาผู้เรียนและการจัดกระบวนการเรียนรู้
- การประเมินเพื่อสรุปและตัดสินผล

เกณฑ์การจบหลักสูตร

- การกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติได้
- การแสดงออกซึ่งความรู้ ความสามารถ
- ได้รับความตัดสินผลไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

การแก้ไขเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติ เมื่อมีความประสงค์ปรับปรุง แก้ไข
เปลี่ยนแปลงหลักสูตร เช่น การทบทวนแผนการจัด
การศึกษาเฉพาะบุคคล

รูปแบบของหลักสูตร

หลักสูตรเนื้อหา

- เน้นหนักเนื้อหาในแต่ละศาสตร์/วิชา สอนแยกจากกัน
- เน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ
- การทำข้อสอบมีความสำคัญกว่าการนำไปใช้จริง

รูปแบบของหลักสูตร

หลักสูตรกิจกรรม/ประสบการณ์

- ยึดความสนใจและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นหลัก
- เน้นการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน
- เรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาจริง

การพัฒนาหลักสูตร

1

ข้อมูล สารสนเทศที่เกี่ยวข้อง

2

มีจุดหมายตรงกัน

3

ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

4

ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนา

การพัฒนาหลักสูตร

5 เอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

6 มีการสะท้อนความรู้สึกรู้สึกของการเรียนรู้

7 เหมาะสมกับโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น

8 ยอมรับความต้องการและแรงผลักดันได้

การพัฒนาหลักสูตร

9

ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันในทุกขั้นตอน

10

มีตัวแทนทุกฝ่ายเข้าร่วมปรับปรุง พัฒนา

11

มีแนวทางนำข้อมูลย้อนกลับมาใช้ประโยชน์

12

มีการประชาสัมพันธ์

การพัฒนาหลักสูตร

13

มีผู้ประเมินผล / ผู้รับผิดชอบ / สรุปรายชื่อข้อมูล

14

ระดมสรรพกำลังอย่างเต็มที่

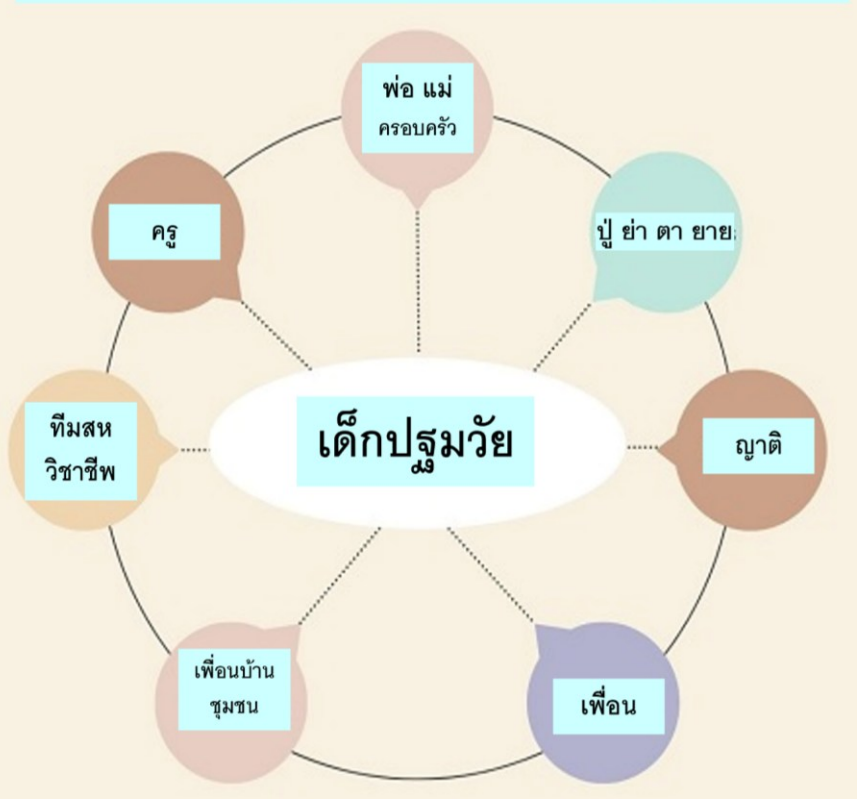
15

ยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ทุกรูปแบบ

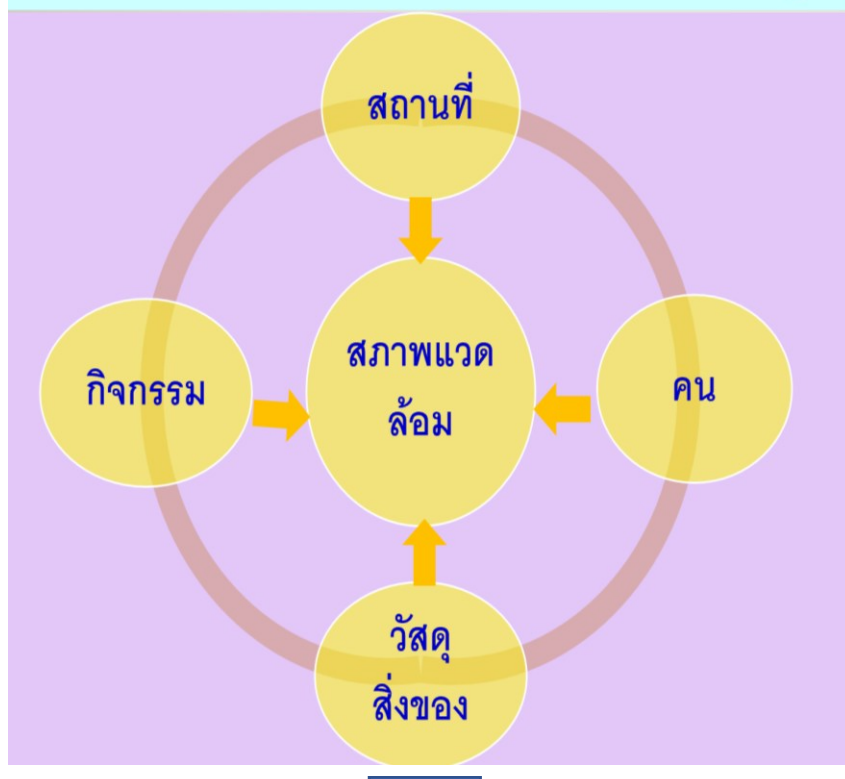

การออกแบบการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางบวกของเด็กปฐมวัย

สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ส่งเสริมการเรียนรู้

การเล่นส่งเสริมการเรียนรู้

ประเภทของการเล่น

เคลื่อนไหวร่างกาย	ความคิดสร้างสรรค์	จินตนาการ
การใช้มือ หยิบจับ	ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม	ค้นหา ทดลอง

สมอง และพัฒนาการ : อาหาร ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา

การออกแบบกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการสำหรับผู้เรียน

การจัดสภาพแวดล้อม	กลยุทธ์ป้องกัน	กลยุทธ์การสอน	กลยุทธ์การจัดการกับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	
<p>วิธีการอะไรที่เปลี่ยนบริบทที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมปัญหา</p>	<p>วิธีการอะไรบ้างที่ป้องกันการแสดงพฤติกรรมปัญหา</p>	<p>อะไรที่จะทำได้บ้างเพื่อเพิ่มพฤติกรรมที่คาดหวังหรือเพื่อสอนพฤติกรรมทดแทน</p>	<p>อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อพฤติกรรมปัญหาเกิดขึ้น</p>	<p>อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อแสดงพฤติกรรมเหมาะสม</p>
<p>☐ เขียนกติกาชั้นเรียนให้ชัดเจน</p> <p>☐ ติดบัตรควบคุมตนเองที่โต๊ะ</p> <p>☐ เปลี่ยนที่นั่ง</p> <p>☐ อื่นๆ</p>	<p>☐ เตือนเมื่อเกิดพฤติกรรมปัญหา</p> <p>☐ เพิกเฉย ไม่สนใจ</p> <p>☐ ทำสัญญากับครู</p> <p>☐ การให้คำปรึกษา</p> <p>☐ อื่นๆ</p>	<p>☐ ฝึกพฤติกรรมที่คาดหวังในชั้น</p> <p>☐ จัดทำโปรแกรมการควบคุมตนเองให้นักเรียน</p> <p>☐ อื่นๆ</p>	<p>☐ ทำข้อตกลงให้รางวัล/ทำโทษ</p> <p>☐ สิทธิพิเศษลดลง</p> <p>☐ ห้องเรียนไม่เงียบสงบ</p> <p>☐ ถูกตำหนิในชั้นเรียน</p> <p>☐ อื่นๆ</p>	<p>☐ คำชมจากครู</p> <p>☐ ให้รางวัลตามสัญญา</p>

แนวคิดในการจัดกิจกรรม Active Learning

1. พัฒนาการเป็นองค์รวมทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และความรู้ความเข้าใจ โดยเชื่อมโยงความสามารถ ทักษะ และความรู้ ที่เคยเรียนรู้มา
2. พัฒนาการและการเรียนรู้ได้รับอิทธิพลจากบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย
3. เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ทางร่างกาย สังคมและการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับโลก
4. การเล่นเป็นพาหนะที่สำคัญสำหรับพัฒนาการทางสังคม อารมณ์ และสติปัญญาของเด็ก
5. ความก้าวหน้าของพัฒนาการเกิดจากการฝึกฝนทักษะใหม่และความท้าทายที่เกินระดับความสามารถที่มีอยู่

การจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

- ★ คุณครูจะต้องคำนึงถึงระดับความสามารถและลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
- ★ ควรศึกษาหาความรู้ พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะธรรมชาติของเด็กแต่ละประเภทของความพิการให้ละเอียดถี่ถ้วน
- ★ ใช้เทคนิควิธีการจัดประสบการณ์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับความต้องการพิเศษ
- ★ คุณครูจะต้องใช้สื่อในการสอน และจัดสภาพแวดล้อมที่ตอบสนองต่อความหลากหลายของความต้องการพิเศษ
- ★ ควรมีการประเมินเพื่อจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม
- ★ ควรใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) หรือโครงการการศึกษาเพื่อปัจเจกบุคคล ซึ่งออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะนิสัยส่วนตัว